

Două stele

Emilian Oniciuc

Sânii tăi sunt două mere
Când te las ușor pe spate-
Sfârcurile să-ți adun
Între buzele-mi flămânde,
Să le fac pe rând căpșun...
Apoi cu patimă mă-ndrept
Către văile-ți profunde,
Către izvorul cu miere,
Respirând adânc în piept...

Sânii tăi sunt două pere
Când deasupra-mi te apleci
Și săruturi drăgăstoase
Îmi așterni pe-ntregul trup,
Plete-ți blonde, mătăsoase,
Mă-nfioară într-o clipă
Dintr-o clipă să mă rup
Înălțându-mă spre sfere
Precum fumul dintr-o pipă...

Sânii tăi dispar sub mine
Strânși în dulcea contopire
Buzele ni se frământă
Cu amestec de-ntuneric...
Umbre care nu cuvântă
Pe perdele ne îngână,
Trasformându-ne atmosferic
Când adânc rămân în tine:
Două stele care cântă?

Emilian Oniciuc-22.09.2020